

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer
 osztoztökön és vasárnap.
 Á r a :
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő irodája:
 Nagypiacz 322 szám.
 Lakása: Bolgárszeg 1425 sz.

NEMLERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért,
 vagy annak helyéért 4 kr.
 (1—10 sornyi hirdetés ára
 mindig 40 kr.) — Bélyegdíj
 minden igtatáskor 30 kr. —
 Nagyobb hirdetések nálunk
 szerint. — Hirdetések fölvé-
 tetnek a szerkesztőségénél.

Mindenki elégedetlen.

Székelyföld, aug. 29.

Egy emlékiratot közöltek közelebről a lapok, a melyet báró Bánffy Albert nyújtott be a miniszterelnökhöz s a melyben ugyancsak sokféle panaszt sorol elő az erdélyi állapotok miatt.

Báró Bánffy Albert Erdélynek legnagyobb birtokosa; vagyona nevedőben, neve tiszteltben áll; miniszterek és minden főember készséggel hallgatnak szavára, s megjelenése népszerű az alsóbb rangúak közt is. Ha ez az ember is elégedetlen, ki lehet megelégedve a mostani állapotokkal?

Ezen kérdés elfoglalta elmémet; szemlét tartottam az erdélyi részek minden tényezőjén, s az a meggyőződés lett szemlém eredménye, hogy: mindenki elégedetlen.

Ime a székely nép, ez az ő magyar faj, mely eddig csaknem minden szavazatával támogatta az alkotmányos kormányt, — egyszerre, váratlanul, minden feltűnőbb ok nélkül, csaknem minden szavazatát az ellenzéknek adja!

Ellensége lett-e a székely nép a szabad alkotmánynak, vagy a közjogi kiegyezésnek? Elmondották többen, állítom én is, hogy nem lett ellensége; állítom, hogy ha szavazatuk alá bocsátának Deák Ferencz hazafias, nemes politikai elveit, alig szavazna vagyegy székely azok ellen.

Mi a csoda történt hát? Talán Bakcsi, Orbán, Ugron, ez a néhány most felcseperedő ifju ember bír oly ördögös hatalommal, hogy az egész székely népet elbűvölte és képes volt meggyőződése elleni utra huzolni? Én ösmérem ezen ifju urakat; minden tisztelettel vagyok fáradhatatlanságuk iránt, a melyet szónoklásukban és járáskelésükben kiuntettek: de semmiféle magasabb hatalmat nem tulajdoníthatnak nekik.

És ha tekintetbe veszem, hogy ezen alig ösmert néhány ifju urral szemben a székely nép

rég megállapított tekintélyü, tehetséges, gyakorlott férfainak nagy száma sikertelenül küzdött: nem talállok más magyarázatot ezen jelenség megfejtésére, mint azt, hogy a székely nép elégedetlen.

A szászok, a kik hagyományosan simulni szoktak minden létező hatalomhoz, ugyancsak erőteljes jelét adták elégedetlenségüknek a medgyesi értekezleten. Azon kívül is úgy panaszkodnak, jajgatnak saját lapjaikban és a német sajtóban, mint a zsidók a babyloni fogság alatt.

Mi lehet ezeket, midőn a velök lakó román és magyar épen azért elégedetlenkedik, hogy a szász nemzetiségnek folyvást kivételes helyzete van s e miatt magyarok és románok nem érvényesíthetik alkotmányos polgári jogait?

A szászok mindamelllett elégedetlenek.

A hány román ember s a hány román lap, az mind panaszol valamiért. Sok naiv, sok megvalósíthatatlan vágy hangzik e panaszokból; sok olyat várnak az állami hatalomtól, a mit magoknak kellett volna elvégezniök. Ha az ember egyszer elégedetlen, akkor panaszol mindenért, mint a sárgaságban levő beteg sárgának lát mindent. De a tény, hogy a ki mindent sárgának lát, az sárgaságban szenved; a ki pedig mindenért panaszol, az elégedetlen.

Nem is hiszem, hogy észre ne vette volna mindenki a románok ezen általános elégedetlenségét.

Hát a vármegyei magyarság vajjon mit csinál? Emlékezhettünk, hogy hí Deákpárti képviselői egy emlékiratot nyújtottak be a mult országgyűlés végén, a mely ha nem is találta el a szeg fejtét, annyi kilátszott belőle, hogy benyújtói ugyancsak elégedetlenek.

Kolozsmegye egyik kerületét évtizedeken át képviselte Zeyk Károly, gáncs alá nem eshető jellemű hazafi. Zeyk Károly most belügyminiszteri államtitkár; Erdély sorsának intézése igen sok tekintetben függ épen tőle. És az

évtizedek óta hí kerület egyértelműleg elejti Zeyk Károlyt s választ egyértelműleg egy más Deákpártit.

Udvarhelyszék is elpártolt a megszokott öszképviselőtől, gróf Bethlen Jánostól; de baloldalihoz pártolt. Hanem a mi Zeykkel Kolozsmegyében történt, az érthetetlen és képtelennek tetszik.

Nincs is egyéb magyarázatja, mint az, hogy Kolozsmegyében is valamiért és valamiképen elégedetlenek az emberek.

Elképzelem, hogy Zeyk Károlynak sincs valami nagy oka megelégedettnek lenni az erdélyi dolgokkal, midőn népszerű multját és egy életen keresztül tanusított törekvéseit így kizégrezi Kolozsmegye elégedetlensége.

S vajjon meglehetnek elégedve magok a miniszterek az erdélyi viszonyokkal, midőn minden felől csak panasz, az elégedetlenség hangja tulul feléjük? Én részemről nagyon elégedetlen volnék az ő helyökben.

Hanem egyről nem vagyok tájékozva. Nem tudom ugyanis, hogy Groisz Gusztáv ur, a belügyminiszterium miniszteri tanácsosa, a ki 25 év óta gyakorol akkora befolyást az erdélyi ügyekre, mint rajta kívül senki — azt nem tudom, hogy ez az ur meg van e elégedve a mostani erdélyi viszonyokkal...

Ha ez az ur sem volna megelégedve, akkor valóban ideje, hogy utána lássunk ezen általános elégedetlenség okának; mert az alkotmányos szabadság és a parlamentarizmus kormányzat csakugyan oly becses kincsek, a melyeket nem szabad kockáztatni vagy gyengíteni másodrendű okokból származott elégedetlenségek miatt. —

Deák hive.

Pest, 1872. aug. 27.

A miniszterek hazaérkeztek. Lónyay gr., Kerkápoly, Szlávy, Pauler és Tisza miniszterek ma reggel megérkeztek Bécsből, hol a miniszteri tanácskozmányok a vasárnapi és hétfői nap folyamán egymást érték. Va-

TÁRCZA.

Az élő kép.

(Beszély).

I.

Katalin picit lábainál ültem. Gyakran órákig néztem nagy szeméibe, melyek kékek voltak, mint a lenvirág és oly galamb-szelidek, mint az áldás szavai; elbűvölve tartott angyalszép arczája, melyen gyöngéd és könnyű pirosság terült el, mint az alkony bíborától át-sugárzott lilium: bámultam gazdag szöke fűrtit, melyek szeszélyes varázsszal csókolták körül havát magas homlokának, hajnalát gyönjörű arcának és márványát festőileg szabályos vállainak.

A bájos hölgy elragadó mosolylyal kérdezé:

— Meddig fog ön itt ülni lábaimnál?

— Ha szabad lesz, míg életem tart — örökre! — feleltem oly szenvedélylyel, mely végtelen szerelmemet tisztán fejezte ki.

Valóban én Katalint kimondhatlanul szerettem, hisz ő istennő volt, minden metaphora nélkül, ki vakító bűbájában emberfölötti nagyságban tündökölt. — Szokatlan testi kellemei, melyekkel más hölgy tán a legérzékletlenebb kebelben is érzéseket ébresztett volna fel, ehomályosultak ragyogó szellemének tündöklő fényétől s egészen elenyésztek az enyelgő képzelem, nemes érzés, szerénység, szívjóság s másnemű tökélyek sugaraiban.

Oh! e nő oly nagy, oly isteni volt!

— De — folytatá lágyan, csöndesen — végre is miért történik mindez?

— Mert kegyedet imádom! viszonzám halkan, bánatosan.

A hölgy neheztelő mozdulatot tőn, ruhája boszusan suhogott.

Kétségbe esve vártam, mi fog történni!

— Oh Katalin! te isteni hölgy! ne üzz előbb magadtól, míg ki nem hallgatod szívem szent titkát, s keblem mély fájdalmát.

Lehajtám fejemet; lelkem szeméi előtt egy csodás mult képei tünedeztek fel, karöltve a kétes, de bűbajos jövő boldogító érzetével.

Ismét Katalinra tekinték fel s a mint megpillantám az angyali nőt, ki szép volt, mint a harmat ibolyakehelyben szunnyadva szívárvány-arcával s kinek ajkain a mennykoránya hasada, lelkem elfeledte a remegést s bánatos regedal hangzott ajakimon.

II.

Atyám festő volt, az olasz iskola egyik tanítványa. Mint a művészek rendszeren, ő is nagy nélkülözésben töltötte életét s nekem egyetlen gyermekének halálos ágyán semmit sem vala képes hátrahagyni, mint egy értékes medaillont s benne egy arczképet.

A ki valaha Guidó angyalait látta; a ki bámulta egykoron Corregio Amórát: annak lehet némi fogalma ez arczképről.

Bájos leánykép volt az imázsámoynan térdelve; arcán mennyei öröm fénylett, melynek havát selyem haja tömött fűrtit gazdag hullámokban gyűrűdzék körül; szép kék szemének tükörében a szenteség örök világa sugárzott elő; fehér homloka derűjében egy cherub tisztasága tündökölt — oh! az egész alak, mint egy földöntuli tünemény légies, szellemszerű, az egész kép ragyogó eszményi volt, melynél szebbet nem látott soha földi szem.

Atyám ismerői, hogy leróják iránta baráti kötelességüket, a tiz éves árvát iskolába küldték. Oh! a komor, szürkés falak között oly elhagyatottnak képzel-

tem magamat! Nem volt apám, nem volt édes jó anyám, kinek esti vagy reggeli imámat elmondhattam volna. Pajtásaim oly idegenkedve tekintettek az ujjon jöttre s ha bús valék nem jött senki, hogy felvidámita kedélyemet.

Azért midőn a nap keletnek ormáin egész pompájában fölemelkedett; midőn nyugat határainál feltűnt az esthajnal: a kerti akác dús lombja alatt áhitattal térdeltem le szívemben isteni félelemmel, arczomon bűzgósággal, kitártam medaillonomat és az imádkozó képnek mondtam el fohászatomat s lelkemben vigaszt, szívemben enyhülést szereztek elmondott imám vallásos szavai.

Hogy ha keblemet ottan-ottan édes örömezzet szállta meg és én bűzgő fohásszal köszöntem meg az égnek nagy kegyét: a hála-imahangok alatt és után oltárképem, mely a medaillonban imádkozó angyal volt oly biztatólag ígérte hasonlóan jutalmazni az igazi érdemet.

Szóval e kép vigasztalom, bátorítóm, lelkesítőm volt nekem.

Idő multán a gyermek tizennyolcz éves ifjuvá nőtte ki magát. Az a szenvedélyes ragaszkodás, melylyel bájos képem iránt a gyermek-években viseltettem, nem hogy kisebbült volna most lelkemben, sőt naponként mind bensőbbé és szenvedélyesebbé vált. Kerültem az embereket, mert egyedül e kép birta mindazon érzést, mi szíyemben honolt; utáltam a világot, melyben olyan lényre nem hittem találhatni. Barátaim különöznek neveztek, hogy társaságaikban nem vettem részt és mindig nagyon komornak láttak; ámde szívemet mély fájdalom előérzete szorongatá.

Egy éjjel sötét álmaim voltak. Reggel midőn felébredtem laktársimat már nem láttam szobámban. Medaillonomat kerestem; de hasztalan! mert legfőbb kincsemtől, boldogságomtól fosztottak meg azon éjjel. Így teljesültek álmaim.

sármnap délelőtt és hétfőn déután ő felsége elnökle alatt magyar minisztertanács tartatott. Hétfőn délelőtt volt a nagy közös minisztertanács. Vasárnap a magyar miniszterek maguk között értekeztek. Ugyanaznap este Andrassy gróf konferált Lónyayval. Részt vettek e tanácskozmányokon az összes magyar miniszterek Tóth Vilmos kivételével, Mollinary altábornagy és Prica, a horvát kormány ideiglenes vezetője. A tanácskozsok tárgyát a birodalom külügyi viszonyai, a trónbeszéd végső redakciója, a szerb és horvát kérdés képezik. A megállapodások melyekre e nagy minisztertanácsok jutottak, minökhöz hasonlók csak a Hohenwart-féle plánumok tárgyalása alkalmával tartattak, a dolog természeténél fogva nem sokáig fogják vártni a közönséget hogy értesüljön róluk. Mi csak azt óhajtjuk, hogy belügyi kérdésekben, különösen a horvátok és szerbek dolgában, a bécsi tanácskozmányok egy tervszerűleg erélyes és határozott politikát inauguraljanak, melynek hiánya már annyiszor és oly keservesen boszulta meg magát. Deák Ferenczet ma reggel Lónyay és Kerkápoly miniszterek meglátogatták és vele az egész délelőttön át tanácskoztak. Véleményét kérték ki azon programról, melyet a kormány az összehívandó országgyűlésre megállapított.

Külföld.

A Belgrádban véghez ment magyarellenes tüntetésről egy levelező egyebek közt ezt írja:

Van szitolódzás ellennünk is elég, s az utcahősök (Omladinisták) tüntetni is szerettek volna Kállay ellen, ha mertek volna. Kállay azonban, mint tapasztaltuk, minden megjelenésében roppant komoly és méltóságos volt, s nagy elégtételre szolgálhatott, hogy minden előkelőség részéről, kiváló, mondhatnám tüntető tisztelettel üdvözöltetett, talán ép azért, mert tudták, hogy mily igaztalanul támadtatt meg Blaznavacz útján a „N. fr. Presse“-ben. Lakása ablakait ma úgy, mint tegnap kivilágították.

A következő sürgöny is érdekes:

Belgrád, aug. 25. A Belgrád város által az ünnepély alkalmával adott banketten egy előkelő magyarországi szerb toasztjában azon óhajt fejezte ki, hogy Szerbia határai úgy nagyobbittassanak, miszerint a magyar szerbeket is magokba foglalják. Óhajtja továbbá hogy ezentul szerb vér csak szerb érdekekért s ne idegen zászlók alatt folyjon.

Irlandia északi részén Belfast városában a katolikusok és protestánsok közt igen nagy mérvű vereskedések fordultak elő, melyeket csak tetemes katonai erő alkalmazásával lehetett elfojtani.

Csernovicz, aug. 26. A román kormány az

Boldogságom, hitem, reményem semmivé volt téve. S én még inkább kerültem az embereket, most százszor jobban átutáltam a világot és bánatos jövőmet könyeztem magános óráimban s gyászoltam külsőleg a reám nézve örökre eltűnt földöntuli lény angyali képét.

Ezután mi sem tudott fölvidíteni, csak a természet gyönyönyereinek szemlélete nyujthatott gyászoló kedélyeimnek édes perczeket. — Ugyanezért naponként elzarándokoltam a természet egyik főnséges völgyébe, hol lelkem nyugalmat talált s melynek kebelében oly édesen ábrándozhatott.

A legkisebb ág is ösmerősöm volt itt s a csöndes szellővel oly nyájasan hajlongott az érkező felé. A csevegő patak oly vidáman sietett a szerelem zarándokának fogadására. A párjavesztett gerle vagy a nyögdécselő fiúmile dalaikkal üdvözölték busongó vendégüket. És a bokor lombja csöndesen susogva azon szerelemről beszélt, mely a szívnek reményt ad, hogy a kik most távol állnak, mint kikeletkor az ág zöld levelkéivel, egykor találkozni fognak.

Fájdalmam mélabús dallamokat hívott fel szívem mélyéből saját enyhülésére, melyek egy árva szív bánatáról, eltűnt szerelméről szólottak s melyek végül imahangokká olvadtak át, kérve ama láthatlan főszellemet, hogy — ha már medaillonomat fel nem találhatom — varázsolja szívem ideálját megvalósítva előmbe. . . .

. . . Gyönyörű májusi alkonyat volt. A nap, mielőtt lenyugodott volna, piros sugarakkal töltö el a vidéket; a lány tavaszi szellő édesen susogva töltötte bé illattárral a kedvencz völgyet.

Én a zöld fű bársonyában térdelve végeztem el szokott imádom. . . .

Nemsokára szelid hangok szállottak felém mindinkább közeledve, oly lágyak, mint az eol-hárfaé s oly tündérik, hogy az embert a földöntuli világ üdveinek élvezetébe andalíták.

itteni kolera-járvány miatt a Moldvába utazókra nézve igeiglenes vesztegzárt rendelt el.

Gastein, aug. 25. Lábbaja miatt a német császár nem megy Ischlbe, hanem 28-ikán Salzburgba indul, a honnan egyenesen Berlinbe utazik. A német császár a legszívélyesebb modorban menté magát ő felségénél, az osztrák-magyar birodalom uralkodójánál és hadsegédét Lehndorf grófot küldé Ischlbe, hogy a királynőnél mentse ki látogatásának elmaradását. Beust gr. megérkezett.

Bazaine ügyére vonatkozólag a „Rappel“ következőleg ír:

„Kétségtelen bünösségének terhe által nyomatva, Bazaine tábornagy azon állítással szeretne magán némileg könnyíteni, hogy kívánsága ellenére ruházták rá a rajnai hadsereg főparancsnokságát. Több magas állású és kifogástalan egyén azonban, megbízható források alapján, épen ellenkezőleg azt mondja, hogy Bazaine tábornagy nemcsak nem vonakodott ezen főparancsnokságot elfogadni, de sőt az excsászártól egyenesen követelte azt. Ezt nevezetesen Palikao tábornok is megerősítette hadügyminiszteri hivataloskodása alatt, de később is, mint tanu a vizsgáló bizottság előtt Ezen pontnak vizsgálatban való kétségtelen megállapítása igen fontos. Mint már a multkor is közöltük, bizonyítékok vannak arra nézve, hogy Bazaine tábornagy idejekorán megkapta azon sürgönyt, melyben neki MacMahon éjszakfelé vonulását bejelenté, s kérte őt, segítsen ezen hadmozdulatot véghéztinni. Bazaine azonban eltitkolta ezen sürgönyt a parancsnoksága alatt álló hadtest-parancsnokok előtt és kétségkívül kiszámított tétlenségre zárkozott, a mennyiben Metz falai alá vonult vissza. A vizsgálat továbbá kiderítette, hogy a rajnai hadsereg fővezére meg az ellenség, s nevezetesen Frigyes Károly herczeg között csakugyan folyt levelezés.“

Orosz lapszemle.

Egy orosz lap véleménye felölünk. Ruszkij Mir 20/8 203-ik szám.

A pétervári Ruszkij Mir, egy idő óta nagy figyelemmel kísérve az osztrák-magyar belpolitikát, legutóbbi számában oda nyilatkozik, hogy nehéz megmondani, mit gondolnak tulajdonképen a magyarok Oroszországról. Kétségtelen az, hogy náluk visszatetszést okoz minden közeledés azon birodalomhoz, melynek kormánya Magyarország függetlenségét meghiusította.

Mindazon által a magyarok nem idegenkednének egy orosz-osztrák szövetségtől, ha ezen szövetség megekötésének dicsőségét nekik engednék át. A magyarok szemlátamást tulsulyra törekednek. A magyarok se nem osztrákok sem szlávok; de ök egyaránt törekednek,

Mint varázsütésre állottam fel s boldogságtól dobogó szívvel siettem oda, honnan ama mennyei édes hangok szétterjedtek a gyönyörű völgy illatos levegőjébe. —

És ott láttam egy nőt, milyen álmaimban, ábrándjaimban jelent meg nekem; egy angyalt az ideálok országából, minö csak képzeletemben lebegett; egy nőt, ki az elveszett büvös kép megtestesülése volt. Elébe szaladtam s boldogságtól sugárzó arcczal térdre borultam előtte.

És azóta oly jól esik, Katalin! ha lábaidnál ülhetek és sovárgó tekintetem dús bájaidon legelhet, melyekkel téged, te isteni hölgy! az ég oly bőven megjutalmazott

III.

Katalin bibor ajkai mosolyogtak.

Amde mosolyában több volt a részvét, mint a kicsinylés kifejezése. Többé nem nézett rám neheztetöleg, s ruhája sem susogott boszusan.

— És most te drága hölgy! elüzhetsz-e magadtól? — kérdém tőle szorongó kebellem.

— Nem! — felelte lágyan, dalhangon.

— Hogyan, Katalin! tudnál te engem szeretni? oh szólj!

Katalin elpirulva válaszolt:

— Igen!

Oh e nőt nagyobbnek, bájosabbnak és istenibbnak soha sem láttam.

Atyám emlékét maig sem kaptam meg, de helyette adott az ég egy büvös lényt, ki a föld valamennyi képeinél annyiszor éj többet, a hány ezer csókkal én azóta Katalint elhalmoztam.

Deák Gerő.

mint a pangermanismusnak, mint a szláv elemnek ellenállani, s a szövetségből lehetne is valami hasznat huzni az önálló nemzet érdekében. Hogy a magyarok hajlandók volnának az osztrák-országi szövetséget helyeselni, ezt lehet következtethetni vezérlapjainknak azon értekezéséből, melynél fogva Andrassy grófnak azon érdemet tulajdonítják, mintha ő Sándor czárt a berlini összejövetelre bírta volna.

Ök jól ösmerik Bismarck egykori tanácsát, hogy Ausztria sulypontja Bécsből Budára teendő át.

Hazai közügy.

A királyi biztosság megszüntetése. „Kedves gróf Péchy! Erdélynek Magyarországgal tettleges egyesítésénél a szükséges teendők közvetítésével biztam meg önt, midön erdélyi királyi biztosomul kineveztem. Ezen nagy és nevezetes feladat keresztülvitelénél az átmenet nehézségei sikeresen megoldatván, ezennel királyi biztosi teendőitől akkép mentem föl, hogy működését folyó évi szeptember utoljáig teljesen fejezze be.

Ez alkalommal megelégedésemre szolgál kir. biztosi működése alatt tanusított hű, tapintatos és sikerteljes tevékenységéért a feladat nagyságához mért teljes elismerésemet és méltánylásomat nyilvánítani.

Kelt Laxenburgban, 1872. évi augusztus hó 25.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

G. Lónyay Mennyhért s. k.

A király szept. 1-én a magyar országgyűlés közelálló megnyitására Pestre érkezik; szept. 3-án Andrassy gróf érkezik Pestre, hogy a királyt szept. 4-én berlini útjára Hoffmann osztályfőnökkel, Depont udvari tanácsossal elkísérje; szept. 5-én a király Dresdába érkezik, a szász királyi udvar látogatására, hol ő felsége szept. 6-ig marad, s azután Berlinbe utazik.

A bécsi miniszteri értekezletek. Bécsből, aug. 25-ről írják a „P. N.“-nak: A nagy miniszteri értekezleteknek, melyek ma és holnap itt tartandók, kettős célja van. A magyar minisztertanács a trónbeszéd szövegét állapítja meg, mely egy fontos passust fog tartalmazni Szerbiát s általában a keleti viszonyokat illetőleg. De nemcsak ez a magyar miniszterek felhívásának oka. Szintugy közre járult erre egy más dolog. A császári találkozásban a monarchia uralkodója oly lépést tesz, melynek következményei a monarchia külviszonyaiban valószínűleg a várható események egész sorozatára birnak befolyással. Andrassy gróf, mint ő felségének alkotmányos külügyminisztere, ajánlá, hogy e tárgyakban a monarchia mindkét felének kormánya kihallgattassék, s aligha tognak csalódnai, ha e körülményben keressük a magyar miniszterek Bécsbe hivatásának második okát.

Az igazságügyminiszter egy körrendeletet intézett a kir. törvényszékekhez, melyben a büntető vizsgálatok teljesítése körül a legtöbb törvényszéknél megállapított azon gyakorlatra vonatkozván, mely szerint e vizsgálatokkal legnagyobb részt a járásbiróságok ruháztatnak és így ezek a hatáskörükhöz tartozó polgári ügyek elintézésében akadályoztatnak, felhívja a törvényszékeket, hogy a törvényszéki székhelyén felmerülő bünesetek vizsgálata a törvényszéki vizsgálóbírákat illetvén, azok vezetésével csak kivételes esetekben bízzák meg a székhelyükön lévő járásbiróságot, a székhelyen kívül előforduló bünvizsgálatokat pedig kir. ügyész közbenjöttének lehetővé tétele mellett, fontosabb bünesetekben szintén saját vizsgáló bíráik által teljesíttessék.

Ki írta a trónbeszédet? Ezen kérdés felett czivakodnak a pesti lapok. Egyetemlegesen azt állították volt, hogy megírta a miniszterelnök. A „Szabad Sajtó“ azzal áll elő, hogy Slávy miniszter is megírta, még pedig egyenesen ő felsége megbízásából. A „Ref.“ is állítja, hogy Slávy írta volna meg, hanem a minisztertanács megbízásából. A „Pester Bl.“ végül azzal áll elő, hogy csakugyan Lónyay írta meg, a mint legelőbb jelentve volt.

Tanügyi hírek.

A kolozsvári egyetemhez kineveztetnek tanároknak a többek között: Szabó Károly, Brassai Sámuel, Szabó Samu, Fináli Henrik, Szász Béla, dr. Groisz Gusztáv, Berde Áron, dr. Haller Károly. A hivatalos lap hírszerint szeptember 10. körül fogja a teljes névsort közölni. — („M. P.“)

Az ev. reformátusok egyházkerületi üléséről a következő örvendetes hírt olvassuk a „Keletben“: A sok tekintetben érdekes tanácskozsok igen sok fontos egyházi és iskolai ügyet oldottak meg, melyek közül különös fontosságért kiemeljük a közgyűlés határozatát,

mely szerint fölhagyva a népiskolai ügyben eddig követett merev magatartásával, a 38-ik cikkekkel szemben, a békülékenység terére kíván lépni, ez által kezét fogva a kormánnyal, bizonyára sokkal több üdvös eredményre lévén kilátás, mint mennyit a korábbi merev u. n. jogvédés felmutathat vala. A középtanodák iránti törvényjavaslat mielőbbi benyújtására feliratilag kéretett meg a miniszterium, a tanári fizetések felemelteték és a szolgálati évek aránya szerint fizetés szaporodás lön részükre megszavazva stb.

V e g y e s.

(Vilmos főherceg) f. hó 25-én N.-Szebenbe érkezett és a katonaság fölött szemlélet tartott; a betegség miatt tisztelkedni meg nem jelenhető Siaguna érseket meglátogatta. Onnan Maros-Vásárhely felé vette útját a főherceg.

(Tisza Lajos miniszter) Küküllőmegyében képviselővé választották. E szerint nem fogja elfogadni a háromszéki pörös mandatumot.

(Damjanics és Lahner sirja.) Mint tudva van, Damjanics és Lahner Mácsán, gr. Károlyi György egyik birtokán vannak eltemetve, hova 1849-ben az aradi vár előtti kivégeztési helyükről egy éjjel titokban elszállították. A mácsai sir azonban mindinkább elhanyagoltatván, csaknem ismeretlenné lett, míg végre mint az „Alf.”-ben olvassuk egy fiatal ácsállér, Horváth Ferencz nem nézhette tovább a dicsők utolsó nyughelyének szomorú elhagyatottságát s elhatározta, hogy szép tömör keresztet állít a közös sir mellé, hogy legalább a netán azt kereső kegyeletos vándor azonnal megtalálja. Miután a keresztet gondosan elkészítette s annak alját mélyen a földbe ásni kezdte, mintegy két lábnyira a föld alatt ásója egy kemény tárgyba ütközött. Felhányván a tárgy körül megüledett földet, egy négy-szögű s egyszerű deszkából összeszegezett ládat talált, melyben a két vértanu csontjai hevertek. Az enyészet a tetemek legnagyobb részét már elpusztította, s csupán Damjanics törött lábszár csontja, s arczáról teljesen elvált, magában ott heverő, verhenyedésbe átment nagy szakállal hever Lahner lábainak csontmaradványai mellett. A derék ácsállér egy Juresek Tibor nevű 14 éves tanulóval, ki művészi correctséggel az illető keresztre egy feliratot vésett, egy mély és tágas sirt ástak, eltemették azok tetem-maradványait, kik még mindig a nemzeti hálátlanság néma tanúként oly elhagyatott helyen hevernek. Az ifju Juresek, Damjanics szakállából néhány szálat magához vett s azt becses ereklyeként hiven őrizi. Mindenesetre a két derék hazafias érzésű fiatal ember megérdemli, hogy szép tettük nyilvánosan is tudva legyen.

(Pétermann Sarkvidéki) híreket kapott, melyek szerint Altmann kapitány Spitzbergen keleti partját és a jeges tengert Karlandig jégtől mentten találta; a kutatásokból kitűnt, hogy Karland három nagyobb és több kisebb szigetből áll.

(Szép kilátásaink.) A tulzó szerb nemzetiségi képviselők egyike, ismerősei körében úgy nyilatkozott, miszerint pártja a jövő országgyűlésen oly botrányokat fog provocálni, melyek lehetlenné teendik a tanácskozást, és a kormányt az országgyűlés feloszlatására fogják kényszeríteni.

(A szultán betegsége.) Pár nap előtt több külföldi lap azt írta, hogy a török szultánnak valami nagyon különös betegsége van. Az „Ag. Ztg.” most földeríti a titkot s elárulja, hogy a szultán betegsége nem egyéb mint — delirium tremens (?) az a betegség, mely tudvalevőleg a borital nagymérvű élvezetéből szokott éredni. — Páratlan eset muzulmánoknál.

(A Bécsi újságírók gyöngéd érintkezése.) A „Tagesspre”-ben a „Deutsche Zeitung” ellen megjelent állítólag rágalmozó cikk miatt Ludassy és Steinbach között (a „Deutsche Zeitung” munkatársa) az utcán heves összecsörtetés történt. Steinbach botjával verte Ludassyt, mire ez bot-törrel felelt s ellenfelét több szurással megsebesítette. Ezen botrány a következő okból származott: A „Deutsche Ztg.” hirdetési rovatában valami sületlen grúnyvers jelent meg azon osztrákok ellen, kiknek a birodalom közeledése Poroszországhoz s uralkodónk berlini látogatása nincsen inyökre. Ezen grúnyverset Ludassy ur egy nagy actio kifejtésére használta; a „Tagesspre” élén lenyomatta a pasquillet s hozzá vezércikk alakjában oly commentárt írt, melyben a „Deutsche Ztg.”-ot a bécsi sajtó féltelenségével megtámadta, munkatársait pedig összehunuczfutolta. Ennélfogva a „D. Ztg.” szerkesztőségének három tagja meg-

jelent Ludassy urnál s töle a sértésekért elégtételt kívánt, mit Ludassy ur azonban azon nyilatkozattal, hogy ilyen emberekkel nem verekszik, kereken megtagadott. Erre az illetők kijelenték, hogy ott és olyan elégtételt fognak Ludassy uron venni, a hol és a minőt épen lehet. Némi szóvita után, melynél kevésbe mult, hogy a Hausknecht tetteges beavatkozására nem került a dolog, a sértettek elhagyták Ludassyt, ki a jelenetet lapjában részletesen leírta. Steinbach ur a „D. Ztg.” munkatársa egy kávéházban ült, midőn ellenfele az ablak előtt el-sétált. Steinbach botot ragadott, az utcára futott s Ludassyt fejbe ütötte; ez botjából kivonta törét s a támadót hasba szurta. Steinbach még folytatni akarta a verekedést, de Ludassy a törrel kezét több helyen megsebesítette; a sebesülések jelentéktelenek. A zajra természetesen nagy néptömeg s a rendőrség is előjött s a verekedőket bekísérte. Steinbachnak a rendőrségnél meg kellett ígérnie, hogy Ludassyt többé bántalmazni nem fogja, mire mindketten szabadon bocsáttattak. A bot és a tör azonban mint corpus delicti a rendőrségnél maradt s a rakonezatlankodók ellen a rendes peres eljárás megindított.

(Beküldetett.) „Egy átutazó” aláírással megtaláltott lapunk annak kifejezésére, hogy az előpataki fürdőorvosnak ne adjanak másféle hivatalokat is, mert azok miatt elhanyagolja orvosi teendőit. Átutazó azt állítja, hogy ő reggel 8 óra előtt kérte a fürdőorvost; de az nem jelent meg háromnegyed 12-ig, mivel állítólagosan valamely gyűlésben kellett jegyzőkönyvet vezetnie. A szenvedő beteg pedig kényszerülve volt áthurezolkodni S.-Szt.-Györgyre, hogy találjon egy olyan orvost, a ki nem jegyző is egyszersmind.

Helyi különfélek.

Boldogult Roediger Rezsóné hült tetemeit e hó 27-én tették örök nyugalomra a rom. katolikusok bonyolai sarkertjében. A köztiszteletben álló család minden nemzetiség- és felekezeti barátai és ismerősei, — főleg magyarságunk disze-virága — nagy számmal részt vettek a gyászmenetben. A helybeni póttanfolyamot hallgató magyar néptanítók összhangzatos gyászénekük által ritka jelenséget mutattak. A helyi r. k. plebánia dicséretes tolerantiája folytán a helybeli ev. ref. lelkész Molnár János lélekemelő és vigaszteljes bucsubeszédet mondott, mely után a megdicsőültnék földi maradványai a földnek adattak vissza. Béke poraira!

„Rendőrségünk” megkereste a 39 sorsz. parancsnokságát az iránt, hogy tiltsa el a legénységet esténként a kutaknál elkövetni szokott láрма és fajtalan-ságtól; mert ellenesetben kénytelen lesz a rendőrség magát közbevetni s a rendfenntartás érdekében hatalmát felettük is gyakorolni.

Ezt nem a mi rendőrségünkről, hanem a debreczeniről olvastuk a „Debreczenben.” De ezen cikk mégis — fájdalom, a mi helyi különfélek közzé is tartozik; ezen tekintetben városunk nem áll Debreczen megett. Alig áll be az est és utcáink hemzsegnek a népkiadásu Marsok és Venusok enyelgő rajától. És a kutak a fajtalan-ság forrásai s a sikátorok a romlottság utai válnak; a kapuközök a prostitúcióra nyílnak s az utca-sarkok a büni sarkkövei lesznek.

És a leányok visszatérnek falvaikba és magukkal viszik az erkölcselenség magvait, a nép corruptióba esik, ereje-épségében hanyatlik és végre elpusztul. Leginkább érdekelt pedig a székelység, melynek ügyében szólaltunk fel mi is.

De a városiaknak is felette kellemetlen ezen dolog. A járdák elvannak lepve s gyakran a széles jó kedv, a kézzelfogható szerelmeskedés, a felhevült izgatottság circusai. A tisztességes ember undorodik. A mi uracsaink néha felöltöznének baka vagy „kocsisi gunyába”, mint a népdal mondja a királyról. A mi hölgyeink, kik udvarlóikkal haza sétálva ily intermezók látására kényszerülnek pirulni kénytelenek s nem kis zavarba jönnek, néha talán izgató gondolataik is támadnak.

De akármit van ez, bizonyára ideje volna hogy az illetékesek ezen illetlenségek megszüntetésére gondolkodjanak és teljes erejükkel arra működjenek.

A helyőrségnek napiparancsban tiltsák meg az estéli ácsorgást, a cselédeket tartsák a házban, a kapukat zárják be rendesen, a rendőrség adjon erre nézve határozott rendeletet s büntesse szigorúan a vétkezőket; így kell s lehet kiirtani ezen metélyt, mely megfertőzött városunk légkörét!

A „Nemere” egy közelebbi számában említett bolgárszegi sikátoron úgy segítettek, hogy az árviztől megkímélt kövezetet is felrontották. Körülbelül minden héten megjelenik egy a köveket széthányogató

munkás talán bizonyítékául annak, hogy a „város” nem feledkezik meg szegény román atyafiainkról.

A Brassó-vidéki tanító-egylet közgyűlése f. év szept. hó 5-én d. e. 10 órakor fog megtartani a magyar olvasó egylet társalgó termében, melyre a tagok és ügybarátok tisztelettel meghívattak.

JAKAB JÁNOS,
egyleti elnök.

Felhívás

Erdélynek magyar költői- és íróihoz.

Az örömhír, miszerént a felséges uralkodópár házasságának első magzatát, Gizela fenséges főherceggasszonyunkat Luitpold bajor főherceg ö fonségével egyesíteni szándékszik, mindenütt legélénkebb és örvendetes részvétet kellett. A széles birodalom minden népei készülnek hűségüket és ragaszkodásukat a dicsőséges uralkodóház irányában ezen anynyira nevezetes esemény' alkalmából is nyilvánítani és bizonyítani.

Erdély, a mi kedves honunk nem fog késni, nemzetiségei érzelmeinek legmagasb helyt kifejezést adandó, de e mellett bizonyára honunk minden magyar költő és írója szívesen használja fel az alkalmat oly műven való közreműködésre, mely rendelve lesz mint az erdélyi írók loyaltásának kifejezése a császári és apostoli magyar királyi felségeknek, nem különben a fenséges mátkapárnak kezébe jutni; mely rendelve lesz versben és prozában azon örömes részvétet nyilvánítani, mely minden jó hazafi keblében honol szeretett uralkodóházunk irányában. Barátságos felszólítást intézünk tehát Erdély magyar íróihoz, sziveskedjenek a „Gizela-album” eszméjét erélyesen támogatni és ebbenni működésük kedves virágait f. év szept. hó 20-áig alólírtnak rendelkezésre bocsátani.

A „Gizela-album” 12—15 ivre fog terjedni és hogy honi irodalmi működésünknek ez irányban annál teljesebb képét adhassuk, német és román íróktól is fog adalékokat tartalmazni.

A magyar lapok tisztelt szerkesztőségei végre felkérhetnek, a szép ügy érdekében ezen felhívást becses lapjaikban szívesen közzé tenni.

Brassó, 1872. aug. hó 15-én.

Staufe Lajos Adolf.

Közgazdaság.

Fodor József veterán gazdaszunktól, ki már anynyit irt és tett kivált a székel közgazdaság ügyében, ismét két fölötté érdekes füzetet vettünk, melyekben két igen fontos és főképen vidékünkre nézve életbevágó gazdasági kérdést behatóan és nagy avatottsággal, mindamellett érdekesen és népies modorban tárgyal, és azoknak nagyon gyakorlati és teljesen kielégítő megfejtését adja. A füzetek czimeit:

„Hasznos vagy káros-e Rikán belül a tagosítás?”

„Miért nincs jövedelem Rikán belül a gazdaszunktból?”

A nagyilekű hazafias szerző a nép közt szándékszik kiosztani ezen füzeteket, melyeket bővebben fongunk ismertetni közgazdasági rovatunkban.

Bécsi tőzsde és pénzek Brassóban augusztus 31.

	Pénz.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	71 75
„ „ „ papírban	66 90
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	105 70
Nemzeti bank részvény	888 —
Hitelintézeti „	341 60
London	109 10
Ezüst	107 50
Napoleon'd'or	8 71
cs. k. arany	5 24
Lira	10 08
Magyar földteherm.	81 25
Bánati	81 —
Erdélyi	79 —
Porosz tallér	1 65
Ikosár	1 67
Rubel	1 66

Ideiglenes szerkesztő: Herrmann Antal.

Pályázat.

A Csik-ujtuszád- és verebesi községi tanítói állomásokra pályázat nyitatik.

Lvi fizetés mindkét helyen 300-300 frt. szabadlakás vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók kéretnek, tanképesítő oklevéllel felszerelt folyamodványukat f. évi szeptember hó 20-ikáig alólirtoz megküldeni.

Zene, kertészet és tornaszatban jártassággal bírók előnyben részesítetnek.

U. p. Csik-szentmárton.

Konez István.

117 3—3 plbns. és iskolaszéki elnök.

Pályázat.

Háromszék sepsi-szentkirályban a községi iskola két tanítói állomására pályázat nyitattik.

Évi fizetés 300-300 frt. természetben szállás vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók kéretnek, tanítóképesítő oklevéllel felszerelt folyamodványukat f. évi szept. 20-áig alólirtoz megküldeni.

Zene, kertészet és tornaszatban jártassággal bírók előnyben részesítetnek.

U. p. Sepsi-szt.-györgy.

Sükösd János.

118 3—3 iskolaszéki elnök.

PÁLYÁZAT.

Háromszék-csomortánban a községi tanítói állomás üresedésben van.

Évi fizetés 300 frt. és természetbeli szállás vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók kéretnek, tanítóképesítő oklevéllel felszerelt folyamodványukat sept. 20-ikáig alólirtoz megküldeni.

Zene, kertészet és tornaszatban jártassággal bírók előnyben részesítetnek.

U. p. Kézdi-Vásárhely.

Gyergyai Simon,

116 3—3 iskolaszéki elnök.

4 elemi osztályt végzett jó családból való fiu mint

GYAKORNOK

nagyon kedvező feltételek mellett azonnal alkalmazást nyer

Gáspár Antal

121 1—3 kereskedésében **Baróthon.**

PÁLYÁZAT.

Háromszék-barátosan a községi iskola egyik tanítói állomására pályázat nyitattik.

Évi fizetés 300 forint, természetben szállás vagy annak megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók kéretnek, tanítóképesítő oklevéllel felszerelt folyamodványukat f. évi sept. hó 20-áig alólirtoz megküldeni.

Zene kertészet és tornaszatban jártassággal bírók előnyben részesítetnek.

U. p. Kovászna.

Balog István,

115 3—3 iskola-széki jegyző.

Az alólirtnak a magas kormánytól engedélyezett

fiuintézetében

felvételnek növendékek, kik a helybeli nyilvános iskolákat látogatni vagy valamely osztályra előkészülni szándékoznak. Ugyanott idegen nyelvekben, mint franczia, angol és olaszban továbbá zenében is oktatást nyerhetnek. A tanfolyam szeptember 1-jén kezdődik. Tantervek ingyen.

Henri Burchez,

120 2—2 gymnasiumi tanár.

KIADÓ LAK.

A főtéren 89-dik szám alatti sarokház emeletében a lóterre szolgáló szép lakosztály, amely áll: 3 szoba, konyha és éléskamrából, ahhoz tartozó padlás, pincze és külön fatartó-pinczével, tolyó évi Szt. Mihály nap-tól 1873-dik év Szt. Mihály napjáig terjedő egy évre, illő feltételek mellett kiadó. Bővebben értekezhetni

BÁNYAI BOGDÁN

kereskedésében. 119 3—3

Gyorskocsizási intézet.

Brassó és Segesvár között folyó év szeptember hó 4-étől kezdve minden nap közlekedik a gyorskocsi és pedig:

Brassóból Segesvárra:

minden nap reggeli 5 órakor a „Hôtel Bukarest“-ből. Segesvárra érkezik estve 7 órakor.

Segesvárról Brassóba:

minden nap reggeli 8 órakor. Brassóba érkezik estvéli 10 órakor.

Díj: személyenként 9 o. é. frt. 30 fontnyi szabadmálhával.

Az igazgatóság.

Fölvétel Brassóban a „HOTEL BUKAREST“-ben.

Brassai áru-tőzsde augusztus 30.

Készlet		Turo ó vedre		Brassai készítmények.		Csergék.				Kalapok:				
frt.	frt.	frt.	frt.	frt.	frt.	3	4	5	6	Kossuth	Nr.	1	2	3
Buza, tiszta 64 kupás köble	9.— 9.50	Turo ó vedre	3.20 3.80	Posztó, szederjes 3/4	2.— 2.15	tarka, dar. Nr.	3	4	5	6	Nr.	1	2	3
Rozs erdélyi	5.60 5.80	„ uj	3.—	„ mellertes 3/4	1.70 1.80	frt.	5.60 7.20 9.10 11.10				frt.	1.30	1.40	1.—
„ romániai	5.20 5.40	Sajt	3.—	„ szürke szederjessel	2.10 2.20	fehér „ Nr.	3 4 5 6				Nr.	1	2	3
Kukuricza	5.— 5.60	Orda	3.—	„ szederjes veressel	2.— 2.15	szürke „ Nr.	3 4 5 6				frt.	1.60	1.25	—
Árpa	3.20 4.20	Kaskavál oka	— .70 — .90	„ szürke	1.60 1.80	szürke „ Nr.	3 4 5 6				frt.	1.40	1.—	80 kr.
Zab, fekete	2.60 —	Sóstej dézsája 16—17 okás	5.—	„ búzavirágkék 3/4	1.80 2.—	egyszerű fehér drb. Nr.	3 4 5				frt.	1.50	1.40	1.30
„ fehér	2.50 —	Vaj olvasztott teh. kup.	1.50 1.60	„ kék 3/4	1.60 1.70	szürke drb. Nr.	3 4 5				frt.	1.50	1.40	1.30
Háricska	5.— —	„ juh	1.20 —	„ 3pecsétes szed. 3/4	3.— 3.20	„ szürke drb. Nr.	3 4 5				frt.	1.50	1.40	1.30
Lenmag	11.50 —	Hájszir kup.	1.15 1.20	„ vörös mellertes 3/4	2.10 2.40	„ szürke drb. Nr.	3 4 5				frt.	1.50	1.40	1.30
Borsó fehér	— —	Lenmagolaj kup.	1.—	„ natur-vörös	3.— 3.20	Gyapju pokrócz	2.— 2.— 5.—				Ord.	—	—	—
„ fekete	— —	Lábszir	— .90 1.—	„ szürke	3.— 3.10	Bánati	— .90 1.50				„	—	—	—
Lencse	— —	Tej, bivalj	— .16 — —	Abaposztók Nr. 1	2.— .60 — —	„	— .80 1.10				„	—	—	—
Fuszujka	7.40 —	„ tehén	— .10 — —	„ 2	— .64 — —	„	— .72 — —				„	—	—	—
Kendermag	— —	„ szürke	— .10 — —	„ 3	— .74 — —	„	— .74 — —				„	—	—	—
Mák	— —	Gyapju czurkán okája	— —	keresztényfalvi	40—44 kr.	„	— .34 — .36				„	—	—	—
Dió	5.80 —	„ fehér	— .90 — .95	rozsnói	40—42	„	— .34 — .36				„	—	—	—
Szilva, aszalt	— —	„ szürke	— .80 — —	bráni	42—44	„	— .42 — .44				„	—	—	—
Köles	5.— —	„ vör. fek.	— .90 1.—	Moldon	64—68	„	— .42 — .44				„	—	—	—
Pityóka, sárga	— 2.40	„ stógos fehér	— .80 — .90	Szederjes kék flanel	58—84	„	— .46 — .47				„	—	—	—
„ kék	— 2.—	„ szürke	— .70 — —	„ mellertes szürke	56—80	„	— .46 — .47				„	—	—	—
Kásák.		„ bárány mezősegi	1.20 —	„ vörösmellertes	56—80	„	— .56 — .75				„	—	—	—
Gyöngykása mázsa	11.50 21.—	„ fekete	1.20 —	„ kék csikos	56—75	„	— .50 — .75				„	—	—	—
Árpkása	9.50 12.50	„ szürkés	1.— —	„ fehér	50—75	„	— .46 — .47				„	—	—	—
Sárga kása	8.50 10.—	„ cigája, fehér	1.30 1.50	„ rozsnói fehér	46—47	„	— .46 — .47				„	—	—	—
Lisztek.		„ natur-vörös	1.40 1.50	„ kék	46—48	„	— .46 — .47				„	—	—	—
Zsemlekása	12.50 —	„ tépelt fehér	1.— —	„ csikos	48—50	„	— .47 — .48				„	—	—	—
Montliszt 00	14.50 —	„ kalapos mezősegi	1.20 1.30	„ vörösmell.	47—48	„	— .46 — .47				„	—	—	—
„ 0	13.50 —	„ havasi	2.20 2.40	„ szürkekékkel	46	„	— .46 — .47				„	—	—	—
„ 1	12.50 —	Kecskeször, fehér	— .54 — .60	Halinaposztó fehér	32—34	„	— .34 — .35				„	—	—	—
„ 2	11.50 —	„ szürke	— .40 — .45	„ fekete	34—35	„	— .36 — .38				„	—	—	—
„ 3	10.50 —	Marhaször	— .30 — .35	„ nat. kávészin	36—38	„	— .34 — .35				„	—	—	—
„ 4	9.50 —	Nyersbőrök.		„ fest.	34—35	„	— .28				„	—	—	—
„ 5	8.50 —	Ökörbőr párja	30.— 36.—	„ szürke	28	„	— .28				„	—	—	—
Kukuriczaliszt	6.20 —	Tehén	24.— 28.—	Babavári fehér	60—64	„	— .60 — .64				„	—	—	—
Háricskaliszt	6.— —	Juh	2.— 3.10	„ sötétszürke	62—66	„	— .62 — .66				„	—	—	—
Korpa	2.— —	Berbécs	2.80 3.40	„ fekete	65	„	— .64 — .68				„	—	—	—
Szalona ó	46.— 4.7—	„ cigája, párja	2.80 3.20	„ kávészin	64—68	„	— .48 — .52				„	—	—	—
„ paprikás	46.— —	Kecske és czáp párja	3.50 5.60	világos szürke	48—52	„	— .48 — .52				„	—	—	—
„ füstölt	47.— 48.—	Gidó bőr	— .80 — .90	Csuklya, kötése	— 30.—	„	— .30 — .30				„	—	—	—
Sonka csont nélkül	50.— 54.—													
„ csontos	45.— 46.—													
Szalámi	65.— 84.—													

Kukoricza 3600 köböl. Tiszta buza 300 köböl. Rozs 260 köböl. Nagy rozskerestet.